

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Έγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεία Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΣΤ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2156	Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Χαράλαμπος Κυριακὴ 10 Φεβρουαρίου 2019 ἐσπέρας	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
---	--	---

Ἐπέργηρος ἀθλητής

Σήμερα, ἀγαπητοί μου, ἑορτὴ καὶ πανήγυρις. **Σχτύπησε πρῶι - πρῶι χαρμόсуна ἢ καμπάνα.** Κι ὄχι μόνο ἐδῶ ἀλλὰ καὶ σ' ἄλλα μέρη, σὲ χωριὰ καὶ πολιτείες κι ἀκόμα στὰ Μετέωρα, γιὰ τὴ μνήμη τοῦ ἁγίου Χαράλαμπος.

Τρεῖς καμπάνες χτυπάει ἡ Ἐκκλησία. Μία εἶνε πρῶι - πρῶι· εὐλογημένοι ἐκεῖνοι ποὺ ἔρχονται ν' ἀκούσουν τὸν *Ἐξάψαλμο*. Δεύτερη ὅταν προχωρήσῃ ὁ ὄρθρος, στίς *Καταβασίες*. Καὶ ἡ τρίτη καμπάνα εἶνε στὴ *Δοξολογία*, πρὶν τὴ λειτουργία. Τὰ παλιὰ τὰ χρόνια **μὲ τὸ «Εὐλογημένη ἢ βασιλεία...»** ἦταν ὅλοι μέσα στοῦ **ναό**· κατόπιν οἱ πόρτες ἔκλειναν. Θὰ τὸ κάνω κ' ἐγὼ ἐδῶ, θὰ ὀρίσω νὰ κλείνουν οἱ πόρτες. Αὐτὸ ποὺ γίνεται, νὰ μπαίνη κάποιος ὅταν διαβάζεται τὸ εὐαγγέλιο, ὅταν διαβάζεται ὁ ἀπόστολος, ὅταν περνοῦν τὰ ἅγια, εἶνε ἁμαρτία. Κολάζεστε, δὲν ὠφελεῖστε ἔτσι.

Πιστεύω νὰ θέλετε ν' ἀκούσετε τὸν βίο τοῦ ἁγίου ποὺ ἑορτάζει. Στὰ παλιὰ τὰ χρόνια, ποὺ δὲν ὑπῆρχαν καὶ πολλὰ βιβλία, ὅμως σὲ κάθε σπίτι εἶχαν τὸν βίο τοῦ ἁγίου τους. Καὶ φτάνει ὁ **βίος ἑνὸς ἁγίου** νὰ μᾶς διδάξῃ πολλὰ πράγματα. Εἶνε ἕνας καθρέφτης, ποὺ ἡ ἁγία μας Ἐκκλησία τὸν βάζει μπροστά μας. Κοιτάζοντας σ' αὐτὸν βλέπουμε πῶς ζοῦσαν ἄλλοτε οἱ Χριστιανοί· ζοῦσαν σὰν ἄγγελοι. Τώρα ἐμεῖς, στὰ ἔσχατα αὐτὰ χρόνια, ζοῦμε ὄχι σὰν ἄγγελοι, ὄχι σὰν Χριστιανοὶ ἄνθρωποι, μὰ σὰν ζῶα, χειρότερα κι ἀπ' τοὺς δαίμονες μερικὲς φορές.

Ἄς κοιτάξουμε στὸν πνευματικὸ αὐτὸ καθρέφτη, γιὰ νὰ δοῦμε τίς δικές μας ἀσχήμιες, ἀλλὰ νὰ δοῦμε καὶ τὸ μεγαλεῖο, **τὸ ἠθικὸ καὶ πνευματικὸ μεγαλεῖο ποὺ εἶχε ὁ ἅγιος.**

***

Πατρίδα τοῦ ἁγίου Χαράλαμπος, ἀγαπητοί μου, ἦταν ἡ **Μαγνησία**. Ὅχι ἡ Μαγνησία ποὺ εἶνε στὴ Θεσσαλία μὲ πρωτεύουσα τὸ Βόλο, ἀλλὰ –σύμφωνα μὲ τὰ Μηναῖα τῆς Ἐκκλησίας– ἡ Μαγνησία τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ποὺ εἶνε κοντὰ στὴ Σμύρνη. Μικρασιάτης ἦταν ὁ ἅγιος Χαρά-

λαμπος ὅπως καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἅγιοι. Ἡ Μικρὰ Ἀσία καὶ ὁ Πόντος εἶνε μέρη στὰ ὁποῖα ὅπου νὰ σκαλίσουμε θὰ βροῦμε ὁστὰ ἁγίων.

Τί ἐργασία ἔκανε ὁ ἅγιος Χαράλαμπος; ἦταν πλούσιος, ἄρχοντας, στρατηγός, βασιλιάς; Κάτι παραπάνω. Μὰ ποιός εἶνε παραπάνω ἀπ' τὸ βασιλιά; Στὴ Μικρὰ Ἀσία ἔδιναν ὠραίες εὐχές. Ὅταν εὐχόντουσαν ἕναν παπᾶ τοῦ ἔλεγαν «Νὰ χαίρεσαι τὴ βασιλεία σου»· ἐννοοῦσαν δηλαδὴ ὅτι ὁ παπᾶς εἶνε παραπάνω κι ἀπ' τὸ βασιλιά. Ὅπως ὁ ἀξιωματικὸς τοῦ στρατοῦ χωρὶς τὴ στολὴ εἶνε σὰν ἀπλὸς πολίτης ἐνῶ ὅταν φέρῃ τὴ στολὴ ἐκπροσωπεῖ τὴν πατρίδα, ἔτσι κι ὁ παπᾶς ποὺ φόρεσε τὸ ράσο, ἀπ' τὴ στιγμή ποὺ περιβάλλεται τὸ πετραχήλι ἐνεργεῖ ἐξ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ, εἶνε ἄγγελος καὶ παραπάνω ἀπὸ ἄγγελος· ἔχει ἐξουσία ποὺ δὲν ἔχουν οὔτε οἱ ἄγγελοι. Ὅταν πᾶς στὸν πνευματικὸ, γονατίσης καὶ πῆς τὰ ἁμαρτήματά σου, κ' ἐκεῖνος ἀπλώσῃ πάνω σου τὸ πετραχήλι καὶ πῆ, «Παιδί μου, ἐν ὀνόματι Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου ἀφέωνταί σου αἱ ἁμαρτίαι», τότε οἱ ἁμαρτίες σου ὅλες συγχωροῦνται. Γι' αὐτὸ λέμε ὅτι ὁ ἱερεὺς εἶνε παραπάνω κι ἀπὸ τὸ βασιλιά κι ἀπὸ τὸν ἄγγελο.

Ἱερεὺς λοιπὸν ἦταν ὁ ἅγιος Χαράλαμπος· ἱερεὺς γεμάτος φωτιά, ποὺ μιλοῦσε γιὰ τὸ Χριστὸ καὶ δάκρυζε, ποὺ πήγαινε ἀπὸ σπίτι σὲ σπίτι καὶ φρόντιζε φτωχοὺς καὶ χῆρες, ποὺ φρουροῦσε τὸ ποίμνιό του ἀπ' τοὺς αἰρετικούς. Ἄλλ' ὁ σατανᾶς τὸν μίσησε καὶ ὑποκίνησε τὰ ὄργανά του νὰ ἐξοντώσουν τὸν ἅγιο.

Βασίλευε τότε ὁ εἰδωλολάτρης Σεπτίμιος Σεβῆρος (193-211 μ.Χ.) καὶ κήρυξε διωγμὸ ἐναντίον τῶν Χριστιανῶν. Μεταξὺ τῶν πρώτων ποὺ συνελήφθησαν ἦταν ὁ ἅγιος Χαράλαμπος, γέροντας ἑκατὸ ἑτῶν μὲ ἄσπρα γένεια καὶ μαλλιά. Τὸν ὠδήγησαν δέσμιο στὸ κριτήριο, ὅπου **ὠμολόγησε ὅτι εἶνε Χριστιανὸς ἱερεὺς.**

Τοῦ ἔταξαν διορία ν' ἀποφασίσῃ ἂν θὰ ἀρνηθῆ τὸ Χριστό, κ' ἐκεῖνος εἶπε· Ὅχι δὲν τὸν

ἀρνούμαι. Τοῦ ἔδειξαν τὰ ὄργανα μὲ τὰ ὁποῖα βασάνιζαν τοὺς μάρτυρες, ἀλλὰ δὲν φοβήθηκε. Καὶ ἀκολούθησε **τὸ μαρτύριό του**, πού εἶνε ἀπὸ τὰ σπάνια· τὸν ἐγδαραν ζωντανό! Τὸ ὑπέμεινε ἀνυποχώρητος μέχρι τέλους, πρᾶγμα πού ἔκανε κι ἄλλους νὰ πιστέψουν στὸ Χριστό.

Σήμερα **ἡ τιμία κάρα του** φυλάσσεται στὴν ἱερὰ μονὴ Ἁγίου Στεφάνου στὰ Μετέωρα.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ παθήματα ὁ ἅγιος Χαράλαμπος ἔκανε καὶ **θαύματα**. Καὶ μέχρι σήμερα τὰ ἱερὰ λείψανά του, εἴτε στὰ Μετέωρα τῆς Θεσσαλίας εἴτε ἀλλοῦ, θαυματουργοῦν. Ἄς μὴν πιστεύουν οἱ ἄθεοι, δικαίωμά τους· ἐμεῖς πιστεύουμε, ὅτι ὁ Χριστὸς ζῆ καὶ βασιλεύει καὶ θαυματουργεῖ εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀλλὰ καὶ οἱ ἄγιοί του κάνουν θαύματα πολλὰ.

Μερικὰ θαύματα πού ἔκανε **στὴν ἐποχή του**.
✓ Πρῶτον. Τὸν πήγανε σ' ἓνα ναὸ γεμάτο εἰδωλα. Μόλις μπῆκε ἔκανε τὸ σημεῖο τοῦ σταυροῦ, κι ἀμέσως ὅλα τὰ ἀγάλματα ἔπεσαν κάτω καὶ ἔγιναν κομμάτια.

✓ Δεύτερον. Ἐκεῖ πού τὸν φυλάκισαν ὑπῆρχε ἓνα ξερὸ δέντρο, κι ὅταν ἄγγιξε πάνω του τὸ χέρι ὁ ἅγιος Χαράλαμπος, αὐτὸ ἔγινε πράσινο καὶ γέμισε λουλούδια καὶ καρπούς.

✓ Τρίτον. Γιὰ νὰ τὸν ἐξευτελίσουν τὸν κάθισαν ἀνάστροφα ἐπάνω σ' ἓνα ἄλογο καὶ τὸν περιέφεραν ἀπὸ πολιτεία σὲ πολιτεία, τὸν κορόιδευαν καὶ τὸν ἔφτυναν. Καὶ ξαφνικά –ἄς μὴν τὸ πιστεύης ἐσύ, ἐγὼ τὸ πιστεύω– τὸ ἄλογο πῆρε ἀνθρώπινη φωνὴ καὶ εἶπε· ὦ ἄσεβεῖς, γιατί τυραννεῖτε τὸν ἅγιο αὐτὸν ἄνθρωπο;... Ὅταν ἄκουσαν ἄλογο νὰ μιλάη τὰ ἄχασαν.

✓ Καὶ τὸ τελευταῖο. Ἐκεῖ πού ἀνέκριναν τὸν ἅγιο Χαράλαμπο, ἓνας ἀνώτερος ἀξιωματικός, ὁ Κρίσπος, ἄνοιξε τὸ στόμα του καὶ εἶπε μιὰ φρικτὴ βλαστήμια, πού δὲν μπορῶ νὰ τὴν ἐπαναλάβω ἐδῶ. (Λέω μόνο ὅτι στὶς ἡμέρες μας βρέθηκε ἓνας νὰ τὴν ἐπαναλάβῃ, ὁ Καζαντζάκης, καὶ δυστυχῶς ἡ κρατικὴ τηλεόρασι μεταδίδει ἔργα του. Ἄν ὑβριζε ἔτσι τὶς μανάδες τῶν σημερινῶν ἀρχόντων μας, δὲν θὰ τὸν ἀφηναν ἀσφαλῶς· τώρα ὅμως γι' αὐτοὺς εἶνε μικρὴ ἡ Παναγία καὶ μικρὸς ὁ Χριστὸς, καὶ μεγάλοι εἶνε αὐτοί, πού μπροστὰ στὸ Χριστὸ καὶ τὴν Παναγία εἶνε πελώρια μηδενικά. Αἴσχος αὐτὸ γιὰ τὸ κράτος μας!...) Ὁ Κρίσπος λοιπὸν εἶπε τὴ βλαστήμια αὐτή. Καὶ ὁ βασιλιάς, πού ἦταν δίπλα του, πῆρε κι αὐτὸς θάρρος καὶ τί ἔκανε· σήκωσε ὁ ἄθλιος τὰ χέρια, μούντζωνε τὸν οὐρανὸ καὶ ἔλεγε· Χριστέ, δὲν σὲ φοβᾶμαι· κατέβα κάτω νὰ παλέψουμε καὶ θὰ σὲ νικήσω· καὶ ἂν δὲν κατεβαίνης ἐσύ, θ' ἀνεβῶ ἐγὼ στὸν οὐρανὸ νὰ σὲ γκρεμίσω ἀπὸ

ἐκεῖ... Προτοῦ ὅμως νὰ τελειώσῃ τὶς βλασφημίες του ἔγινε σεισμὸς φοβερός! Τοὺς ἔπιασε τρόμος καὶ φόβος, ἔπεσαν κάτω αὐτοὶ μὲ τὰ σπαθιά τους, ἔτρεμαν καὶ φώναζαν μετανοημένοι σὰν τὸ ληστή στὸ Γολγοθᾶ καὶ σὰν τὸν ἑκατόνταρχο πού εἶπε «*Ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς ἦν οὗτος*» (Ματθ. 27,54. Βλ. & Μάρκ. 15,39. Λουκ. 23,47). Αὐτὰ συνέβησαν καὶ πίστεψαν τότε πολλοί, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἡ κόρη τοῦ βασιλιᾶ.

Δὲν σᾶς λέω περισσότερα. Εἶνε πράγματι ἅγιος ζωντανός, θαυματουργεῖ μέχρι **σήμερα**. Σ' ἓνα μέρος τῆς Θεσσαλίας –εἶνε χρόνια τώρα– εἶχε πέσει χολέρα καὶ θέριζε τὸν κόσμο. Οἱ γιατροὶ δὲν μπόρεσαν νὰ σταματήσουν τὸ κακό. Πῆραν τὴν κάρα τοῦ ἁγίου ἀπὸ τὰ Μετέωρα, τὴν ἔφεραν ἐκεῖ, νήστεψαν τρεῖς μέρες, καὶ ἡ ἀρρώστια κόπηκε ἀμέσως! Μεγάλῃ ἡ χάρις τοῦ ἁγίου Χαράλαμπος· ἡ θρησκεία μας εἶνε ζωντανή.

* * *

Μὲ ἀφορμὴ ὅμως τὴν τιμωρία τοῦ Θεοῦ γιὰ τὴ **βλασφημία**, ὅπως εἶδαμε, πρέπει τώρα, ἀδελφοί μου, νὰ προσέξουμε κ' ἐμεῖς τὸ ζήτημα αὐτό, πού δυστυχῶς ἔχει διαδοθῆ πολὺ στὸν τόπο μας. Γιὰ νὰ σταματήσῃ ἡ βλασφημία, ὀφείλουμε ν' ἀγωνιστοῦμε ὅλοι, καὶ προπαντὸς ὅσοι κατάγονται ἀπὸ τὰ μέρη τοῦ ἁγίου Χαράλαμπος, Μικρασιᾶτες καὶ Πόντιοι. Στὸν Πόντο καὶ τὴ Μικρὰ Ἀσία, ἑκατὸ χρόνια νὰ καθόσουν, βλαστήμια δὲν ἄκουγες.

Τώρα, ἐκεῖ πού κατοικοῦν πρόσφυγες ἀπ' τὰ μέρη ἐκεῖνα, ἀλλὰ καὶ σ' ὅλη τὴν πατρίδα μας, δὲν περνάει μέρα χωρὶς ν' ἀκουστῆ βλαστήμια. Πάθος φοβερό. Μικροὶ - μεγάλοι βλαστημοῦν, ἀκόμα καὶ τὰ θεῖα! Καταντήσαμε ἔθνος βλάσφημο. Κι ὅπως τότε πού βλαστήμησαν ὁ Κρίσπος καὶ ὁ βασιλιάς ἔγινε σεισμὸς, φοβᾶμαι ἀδέρφια μου. Ἀμαρτωλὸς εἶμαι, μὰ προφητεύω· **ἂν δὲν μετανοήσουμε, θὰ τιμωρηθοῦμε.**

Δύο εἶνε τὰ μεγάλα ἁμαρτήματα τοῦ λαοῦ μας· ἡ ἀποφυγὴ τῆς τεκνογονίας μαζί μὲ τὶς ἐκτρώσεις, καὶ τὸ δεύτερο ἡ βλασφημία. Καὶ φοβᾶμαι γι' αὐτὰ τὰ ἁμαρτήματα, μήπως καμμιά ὥρα γίνῃ **σεισμὸς** καὶ καταποντισμός.

Γι' αὐτὸ τώρα, πού ἀκοῦμε τὸν βίο τοῦ ἁγίου Χαράλαμπος, παρακαλῶ νὰ προσπαθήσουμε νὰ μὴν ἀκούγεται καθόλου βλαστήμια. Μικροὶ - μεγάλοι, ἄντρες - γυναῖκες, προσηλωμένοι ὅλοι στὴν πίστι μας, νὰ μὴ ἐπιτρέπουμε σὲ κανένα νὰ προσβάλλῃ τὸν Κύριό μας. Πάντα **καθαροί, ἄγνοί, ἀφωσιωμένοι στὴν πίστι** τῶν πατέρων μας, διὰ πρεσβειῶν τοῦ ἁγίου Χαράλαμπος καὶ πάντων τῶν ἁγίων· ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**